కథా కౌముది

అష్టావక్ర

రవి కొప్పరపు

పుట్టిన బిడ్డ ఏడుపు వినపడుతోంది గదిలోనుంచి.

"డాక్టరిని పిలిచారా?" ఎవరో అడిగారు.

ఇంతలో "రండి డాక్టరు గారు" హడావిడిగా లోపలికి వస్తూనే తల్లి దగ్గరికి వెళ్ళారు డాక్టర్.

అప్పుడే పుట్టిన బిడ్డ ఇంకా ఏడుస్తూనే ఉన్నాడు. "చాలా సేపటినుంచి ఏడుస్తున్నాడు బిడ్డ, ఎంతసేపటికీ ఆపట్లేదు..".

డాక్టరు పిల్లవాడి దగ్గరికి వచ్చి, ఎత్తుకొని కొంచెం సేపు చూసారు. మొహంలో కొంచెం ఆందోళన. అక్కడ చుట్టూ ఉన్నవాళ్ళు డాక్టరుగారు ఏమిచెప్తారా అని చూస్తున్నారు.

ఆయన తల పైకెత్తి కోపంగా "ఈ పిల్లవాడి మొహం మీద ఏదైనా పడిందా, లేదా ఎవరైనా పడేసారా?".

చుట్టూ ఉన్నవాళ్ళు మొహాలు చూసుకున్నారు. "లేదండీ, మేము చూస్తూనే ఉన్నాం, పుట్టిన కొద్ది సేపటినుంచి తల్లి తప్ప ఎవరూ పిల్లవాడిని ఎత్తుకోలేదు. అయినా పుట్టి ఒక గంటే అయింది".

డాక్టరు తల్లి వైపు చూసి నెమ్మదిగా, "ఏమ్మా, నీకు తెలియకుండా బాబు మీద పడుకున్నావా?".

తల్లి ఏడుపు ఆపుకుంటూ "లేదు డాక్టరు గారు, ఏమైంది నా బిడ్డకు? ఎందుకు ఏడుపు ఆపట్లేదు?".

కొంచెం సేపు మౌనం. ఎలా చెప్పాలా అని తటపటాయించి, ధైర్యం తెచ్చుకొని, "చూడమ్మా, బాబు ప్రాణానికి అంత భయం లేదుకాని.....".. ఆగారు

"కాని? ఏమైంది డాక్టరు గారు?"

ఆయన ఒకసారి బాబు వైపు చూసి తల్లితో " బాబు మొహం లో కొన్ని కండరాలు సరైన చోట లేవమ్మా. మెలికపడి, ఉండాల్సిన ప్రదేశంలో లేవు. ఆ నొప్పితో బాబు ఏడుస్తున్నాడు. ఎవరూ బాబు ని ముట్టుకోలేదని చెప్తున్నారు, అంటే ప్రసవమప్పుడే ఏదో జరిగింది బాబుకు".

తల్లి ఇంకా పెద్దగా ఏడుపు. "ఏమవుతుంది నా బిడ్డకు? ఏం చెయ్యాలో చెప్పండి".

డాక్టరు నిస్సహాయంగా "నేనేమి చెయ్యలేనమ్మా, ఎవరూ ఏమీ చెయ్యలేరు ఇప్పుడే. ఇంతలో అంబులెన్స్ పిలుద్దాం. బాబు కొంచెం పెరిగాకా సర్దుకోవచ్చు"

ఇంతలో బాబు ఏడుపు తగ్గింది. ఆశ్చర్యంగా డాక్టరు బాబు వైపు చూశారు. ఆయనకి ఏం జరుగుతోందో ఒక్క నిమిషం అర్థం కాలేదు. చూసే దృశ్యం భయం వేసింది. కళ్ళ ముందు జరుగుతోంది నిజమో, కాదో నమ్మకం కలగడం లేదు.

"బాబు ఏడుపు తగ్గింది డాక్టరు గారు. ఏం చేసారు?" తల్లి అడిగింది. ఆయన తేరుకొని, మెల్లగా తల్లి వైపు చూసి,

"నే...నేనేమి చెయ్యలేదమ్మా, బాబే చేసాడు".

10 సంవత్సరాల తరువాత...

స్కూల్లో పిల్లలు ఆడుతున్నారు. గంట మోగడానికి ఇంకా టైముంది. ఇంతలో ఒక పదేళ్ళ పిల్లోడు ఏడుస్తూ, దగ్గర్లో ఉన్న టీచరు దగ్గరికి వెళ్ళి "విక్కిగాడు నన్ను కడుపులో గుద్దాడు మేడం"

"ఎందుకు గుద్దాడు?"

"మాతో ఆడతానన్నాడు, మేము వద్దన్నాము. అందుకు కొట్టాడు".

టీచరు నిట్టూర్చి, "సరే, నాతో పద", అని తనతో తీసుకెళ్ళింది.

చాల మంది పిల్లలు ఆడుతున్నారు. చుట్టూ చూస్తూ "ఏడి వాడు?" అని అడిగిందావిడ.

"అదిగో, ఆ గళ్ళ చొక్కా వేసుకొని ఆడుతున్నాడే, వాడే".

ఆవిడ ఆ అబ్బాయి దగ్గరికి వెళ్ళి, పట్టుకొని తిప్పింది. వాడు విక్కీ కాదు, ఎవరో ఇంకో పిల్లోడు.

దెబ్బ తిన్న అబ్బాయితో టీచరు "ఎక్కడ్రా వాడు?".

ఆ అబ్బాయికి అర్థం కాక. "ఇక్కడే ఉండాలి మేడం, ఇదే చొక్కా వేసుకున్నాడు" ఆ గళ్ళ చొక్కా అబ్బాయిని పరీక్షగా చూస్తూ అన్నాడు.

టీచరు ఆ గళ్ళ చొక్కా అబ్బాయిని అడిగింది "నువ్వు విక్కీ ని చూసావా?".

తల అడ్డంగా ఊపాడు ఆ అబ్బాయి, చూడలేదని. "సరే అటు పద చూద్దాం" అని టీచరు తీసుకెళ్ళింది.

వాళ్ళు వెళ్ళగానే, ఆ గళ్ళ చొక్కా అబ్బాయి మొహం మీద చిన్నగా నవ్వు---!!

20 సంవత్సరాల తరువాత

"నీకసలు బుద్ధిలేదా, కాలేజికి వచ్చేది ఇలాంటి చెత్త పనులు చెయ్యడానికేనా? నువ్వు తెలివైనవాడివై ఉండి కూడా, ఇలా పక్క దోవ పనులేంటి? రేపు కాలేజి నుంచి వెళ్ళినతరువాత నీ తెలివి తేటలు చాలవ్. కష్టపడక పోతే, బికారివై ఊళ్ళు తిరగాల్సొస్తుంది." లెక్చరర్ తిడుతూ వెళ్తున్నారు.

విక్కీ క్లాసు ముందు తలదించుకు వున్నాడు. అతని బ్యాగులో లెక్చరర్ గారి పర్సు దొరికింది, అందుకే ఆయన కోపం.

"సార్, నేను మళ్ళీ చెప్తున్నా, నేను చెయ్యలేదు సార్..నిజం సార్...అయినా, మీ పర్సు కొట్టేసి, కాలేజీలోనే వుండి, అదీ మీ క్లాసులో మొదటి బెంచి లో ఎందుకు కూర్చుంటాను సార్?".

ఆయనకవేమీ పట్టలేదు. పర్సు దొరికింది విక్కీ దగ్గర, పైగా విక్కీ కొట్టేస్తున్నపుడు చూసానని అనంత్ చెప్పాడు.

"వెళ్ళి ప్రిన్సిపల్ గారిని కలుద్దాం పద" అన్నారు లెక్చరరు.

వెళ్తూ, వెళ్తూ అనంతుకేసి చూశాడు విక్కీ. అనంత్ రెండు చేతులు తల వెనక్కి పెట్టుకొని కులాసాగ కూర్చుని చిన్నగా నవ్వుతున్నాడు. పక్కనే ఫ్రెండు అన్నాడు. "బాబాయ్, ప్రిన్సిపల్ గారు నమ్ముతారంటావా?".

అనంత్ గట్టిగా ఊపిరి తీసుకొని "ఎందుకు నమ్మర్రా, దొరికింది వాడి దగ్గరే కదా. మనం కూడా చూసామని చెప్పాం. తెలుసుగా మీకు, ఏం చెయ్యాలో. అయినా మన కాలేజి కల్చరల్ ప్రోగ్రాం కమిటీ ప్రెసిడెంట్ గా నాతో పోటీ ఏంటి? పైగా నాకు వార్నింగ్ ఇస్తాడా?. ఇప్పుడు చూద్దాం, దేనికి ప్రెసిడెంట్ అవుతాడో".

నెల రోజుల తరువాత ఇంజినీరింగ్ ఫైనల్ ఎగ్జాం. అడ్వాన్సడ్ ఆపరేటింగ్ సిస్టం పరీక్ష మొదలయ్యేముందు రోజు, అనంతు బాగా దగ్గుతూ ఆ కోర్సు లెక్చరర్ గారి రూములోకి వచ్చి. "సార్, మిమ్మల్ని ప్రిన్సిపల్ గారు పిలుస్తున్నారు" అని చెప్పాడు.

ఆయన లేస్తూ అనంతుతో "బాగా దగ్గుతున్నావ్, నీ గొంతు కూడా సరిగ్గా లేదు. రేపు పరీక్ష, కాస్త మందేసుకో" అని చెప్పి రూములోంచి బయటకెళ్ళారు. అనంతు సరేనని తల ఊపి ఆయన వెళ్ళేవరకు అక్కడే వుండిపోయాడు.

గంట తరవాత, ప్రిన్సిపల్ గారి రూములో ఆ లెక్చరర్ గారు, అనంతు ప్రిన్సిపల్ గారి ముందు నిల్చొని వున్నారు. "అనంతు, శ్రీనివాసరావు గారి రూములోంచి రేపటి క్వశ్చెన్ పేపరు ఒకటి ఎవరో ఎత్తుకెళ్ళారు. మాస్టారు గారేమో రూములోంచి బయటకి వస్తున్నప్పుడు నిన్నే కలిసారని అంటున్నారు. నువ్వు లెక్చరర్ గారితో నేను పిలిచానని ఎందుకు చెప్పావ్? నిజం చెప్పడమే మంచిది నీకు".

అనంత్ అర్థం కాని మొహంతో "నేనెప్పుడు వెళ్ళాను సార్ ఆయన రూముకి? అసలు గంట క్రితం నేను కాంటీన్ లో ఉన్నా మా ఫ్రెండ్సు కోసం వెయిట్ చేస్తూ".

ప్రిన్సిపల్ గారు చిరాగ్గా "మాస్టార్ గారే కాదు, నువ్వు ఆయన రూములోంచి బయటకి వస్తున్నపుడు అటెండరు రాములు కూడా చూసాడు".

అనంత్ "నేనసలు అటు వెళ్ళలేదు సార్".

లెక్చరర్ శ్రీనివాసరావు గారు అనంతుతో "ఏవయ్యా, నువ్వు దగ్గుతూ నా రూంలోకి వచ్చావా లేదా? పైగా ఇప్పుడు బానే మాట్లాడుతున్నావ్".

గందరగోళంగా వుంది అనంతు పరిస్థితి. చివరకు, ప్రిన్సిపల్ గారు అనంతుని సస్పెండు చేసి, పేరెంట్సు ని తీసుకొని రమ్మన్నారు. మెల్లగా బయటకి వచ్చాడు అనంతు. ఏం జరుగుతుందో అర్థం కాకుండా వుంది.

"ఏంటి, ఒంట్లో బాలేదా? మొహం అలా వుంది?" తలెత్తి చూశాడు అనంతు. ఎదురుగా విక్కీ .

అనంతుకి పట్టరాని కోపం వచ్చింది. విక్కీ కాలరు పట్టుకొని, "రేయ్, నువ్వేనా చేసింది? నిన్నేంచేస్తానో చూడు", విక్కీ కాలరు విడిపించుకొని, ముందుకు వంగి అనంతు చెవిలో లోగొంతుతో "నువ్వేమి చెయ్యలేవు అనంతు, ఎందుకంటే, మనిషిని పోలిన మనుషులు ఉంటారట, నిజంగా" చిన్నగా నవ్వుతూ వెనక్కి వచ్చాడు విక్కీ.

అనంతు ఎదురుగా చూసి భయంతో కంపించిపోయాడు. తన మొహం తడిమి చూసుకున్నాడు. నోట మాట రావడంలేదు. "నువ్వు...నువ్వు...ను.."

విక్కీ నవ్వుతూ "నిన్ను నువ్వే గుర్తుపట్టలేవా.......అనంత్?" అన్నాడు.

30 సంవత్సరాల తరువాత

"ఈ వీడియో లో మనిషిని మళ్ళీ చూడండి, మీరే కద?" ఎస్సై అడిగారు.

"నేను కాదు సార్, నన్ను నమ్మండి. అసలు నేను బ్యాంకులోనే లేను. నాలాగే ఉన్నవాడెవడో వచ్చి నా అకౌంట్లో వున్న డబ్బు తీసుకెళ్ళాడు" మొత్తుకుంటున్నాడు స్టాక్ బ్రోకర్.

"మరి మీ సంతకం, ఐడి కార్డు?"

"నా దగ్గరే వున్నాయి..చూడండి"

ఎస్సై అవి చూసి, అనుమానంగా "మీరు వేరే చోట వున్నానడానికి ఏమైనా ఆధారాలున్నాయా?"

"నేను నా ఆఫీసులో వున్నా సార్, ఎవరు చూసారో ఆఫీసులో వాళ్ళని అడిగితే తెలుస్తుంది"

"మీరు ఆఫీసులో వున్నట్టు అందరినీ నమ్మించి, మెల్లాగా జారుకొని, బ్యాంకుకి వెళ్ళి డబ్బులు డ్రా చేసి వుండచ్చుగా? ఏదైనా ఇన్సూరెన్సు కంపెనీ నుంచి పోయిన డబ్బుని తీసుకోవడానికి ప్లానా?"

"సార్, అన్ని తెలివితేటలు వుంటే, మీ దగ్గరికి ఎందుకు వస్తాను? అదేదో ఇన్సూరెన్సు కంపెనీతోనే పెట్టుకొనేవాడిని కదా, నన్ను నమ్మండి సార్, ఆ వీడియోలో వున్నది నేను కాదు"

ఎస్సై ఏదో అనబోయెంతలో, "తెలుసు మీరు కాదని" అని వినిపించింది వెనక నుంచి.

వెనక్కి తిరిగి చూస్తే, టేబుల్ మీద ఆపిల్ పండు తింటూ, కూర్చున్న ఒక ముప్పై-నలభై ఏళ్ళ మధ్య వున్నతను కనిపించాడు. మంచి బాడి, హైటూ, నల్ల ఫుల్ హ్యాండ్స్ టి-షర్టు, జీన్సు వేసుకొని, ఏదో బాలివుడ్ హీరో లాగ వున్నాడు. పండు తినేసి చెయ్యిని షర్టుకు రాసుకొని "రోహిత్, స్పెషల్ క్రైం ఇన్వెస్టిగేటివ్ బ్రాంచ్, ఢిల్లీ సెంట్రల్ కమాండ్ నుంచి. ఈ కేసుకి సంబధించి ఇక మీదట నేను సూపర్ వైసర్ ని" ఆర్డర్ పేపర్లు ఎస్సై కిచ్చాడు. ఎస్సై వాటిని చూసి, సెల్యూట్ చేసి, "కేసు గురించి.." అని ఏదో అనబోయాడు.

"తెలుసు, ఇలాంటి క్రైంస్ ముంబై లో కూడా జరిగాయి. ఇవన్నీ ఒకతనే చేసుంటాడని అనుకుంటున్నాము."

"సార్, ఈ కేసులో ఇంకో విషయం వుంది సార్. ఆ వీడియోలో వున్నతనికి ఎవరో అమ్మాయి హెల్ప్ చేస్తోంది. బ్యాంకు ముందర వున్న కెమెరా లో, ఒక కార్ కనిపించింది. ఆ వీడియోలో వున్నతను ఆ కారెక్కి వెళ్ళాడు. ఆ అమ్మాయే డ్రైవ్ చేసింది" ఎస్సై అన్నాడు .

రోహిత్ వీడియో దగ్గరికి వెళ్ళి, పరీక్షగా చూసి, చిన్నగా నవ్వుకొని, "ఆ కార్ లైసెన్స్ నంబరు మీద ఎంక్వైరి చెయ్యండి, అన్ని పోలీస్ స్టేషన్లకి పంపించండి" ఇంకా ఏదో అనబోతుంటే, సెల్ ఫోను మోగింది. టెక్స్ ట్ మెస్సేజ్. అది చూసి, ఒక క్షణం ఆలోచించి ఎస్సై తో "ఓకె, నేను బ్యాంకు కి వెళ్ళి వస్తాను" అని స్టాక్ బ్రోకర్ వైపు చూసి "అన్నట్టు, మీకు సంబంధించిన క్యాష్ వివరాలు వేరే బ్యాంకు లో కూడా వుంటే అవన్నీ నాకు ఇచ్చి వెళ్ళండి. అవన్నీ వెంటనే సెక్యూర్ చెయ్యాలి. ఒక వేళ ఎవరైనా వస్తే వెంటనే మాకు బ్యాంకు వాళ్ళు అలెర్ట్ చేస్తారు".

స్టాక్ బ్రోకర్ ఒక కాగితం మీద వివరాలు రాసి, రోహిత్ కి ఇచ్చాడు.

అవి తీసుకొని, రోహిత్ వెళ్ళుతూ "ఇంక మీరు ఇంటికి వెళ్ళండి. కేసు వివరాలు నేను వచ్చి చెప్తా మీకు" అన్నాడు.

తరువాత రోజు అదే పోలీస్ స్టేషన్ లో ఎస్సై కూర్చుని ఫైల్స్ చూస్తూ వుంటే, ఎదురుగా లోపలికి ఎవరో వస్తున్నట్టు కనబడింది. సూటు వేసుకొని ఎవరో వస్తున్నారు. కొంచెం సరిగ్గా కనబడేసరికి ఎస్సై వెళ్ళి "సార్, అన్నీ పోలీస్ స్టేషన్లకి కార్ నంబర్ పంపించాను సార్. అది ఎవరో బ్యాంకు ఆఫీసరు పేరు మీద రిజిస్టర్ అయి వుంది, కాని...:" అని ఇంకా ఏదో చెప్పబోతోంటే, ఆ వచ్చినతను చెయ్యెత్తి ఆపి "ఆగండి, నేనవరో మీకు తెలుసా?". ఎస్సై అయోమయంగా "అదేంటి సార్, నిన్ననే గా మీరొచ్చారు? ఆ వీడియో కూడా చూసారు కదా. కారు నంబరు మీద ఎంక్వైరీ చెయ్యమన్నారు, చేసాము"

"అసలు నేనెవరనుకుంటున్నారు?" అడిగాడు వచ్చినతను

"రోహిత్, స్పెషల్ క్రైం ఇన్వెస్టిగేటివ్ బ్రాంచ్, ఢిల్లీ సెంట్రల్ కమాండ్ నుంచి..." ఇంకా ఎస్సై ఏదో చెపుతూనే వున్నాడు.

వచ్చినతనికి అర్థం అయ్యింది. ఒకసారి కళ్ళు మూసుకొని, గట్టిగా ఊపిరి తీసుకొని ఎస్సై తో, "లోపలికి పదండి, మీతో కొంచెం మాట్లాడాలి".

లోపలికి వెళుతూంటే, నిన్న వచ్చిన స్టాక్ బ్రోకర్ కారు లోంచి దిగి పరిగెత్తుకొని వస్తూ "సార్, ఏంటి సార్ ఇది, నా బ్యాంకు నంబర్లు తీసుకొని, మొత్తం క్యాష్ అంతా ఖాళీ చేయించారు. నా డబ్బులు సేఫేనా సార్?" అని అడిగాడు వచ్చినతన్ని.

"లెట్ మి గెస్...నిన్న నేను ఈ వివరాలన్ని మిమ్మల్ని అడిగాను కదా?".

తల ఊపాడు స్టాక్ బ్రోకర్ .

ఆ వచ్చినతని పెద్దగా నవ్వుతూ "మనకంటే ముందున్నాడు, లోపలికి పదండి. మాట్లాడుకోవల్సినవి చాలా వున్నాయి"

"అగ్రిమెంట్ ప్రకారం, నీ 30% షేర్ ఇదిగో" అన్నాడు విక్కీ ఒక బ్యాగ్ ఇస్తూ.

బ్యాగులోకి చూసి, "కరెక్టు లెక్కేనా?" అడిగింది సునంద.

"నమ్మకపోతే లెక్క పెట్టుకో"

"మొహాలు మార్చేవాడివి, నిన్ను నమ్మడమా? తరువాత లెక్క పెట్టుకుంటా కాని, ఇప్పుడు నెక్స్ ట్ జాబ్ ఏంటి?"

బ్యాగు సర్దుకుంటూ అన్నాడు విక్కీ " రేపు మాల్ లో కలు చెప్తా" అని వెళ్ళబోయాడు ..

"ఏడాది పైనే అయ్యింది, మనిద్దరం ఇప్పటిదాక మూడు జాబ్స్ చేశాం కలిసి. అయినా నమ్మవా?"

విక్కీ తల మాత్రం తిప్పి "నమ్మకం ఇచ్చేది కాదు. సంపాదించేది. అయినా తొందరేముంది, రేపు కలుస్తాం కద, అప్పుడు చెప్తా".

బ్లూమింగ్డేల్ మాల్.

'చాట్ స్టాప్ ' దగ్గర కూర్చొని వుంది సునంద తింటూ.

వెనక నుంచి విక్కీ వచ్చి "ఎస్ ఆర్ కె ఇండస్ట్ రీస్ ఎం డి గారింట్లో పెళ్ళంట...వెళ్దామా?" అన్నాడు.

సునంద తింటూ "చాలా మంది ఉంటారు, నగలు తీయడం కష్టం".

"కాని ఎం డి గారికి కష్టం కాదు కదా. ఆయన చెప్తే వాళ్ళమ్మాయి చక్కగా తీసి ఇస్తుంది" అన్నాడు నవ్వుతూ.

"మరి నేనేంచెయ్యనక్కడ?" అడిగింది సునంద

"ఎం డి గారిని దర్జాగా కారులో తీసుకెళ్ళు" నవ్వుతూ అన్నాడు విక్కీ.

"ఎన్నింటికి?"

"పెళ్ళి మండపం బయట పదింటికల్లా ఉంటే చాలు, ఎం డి గారొస్తారు".

సునంద ఫోన్ చూస్తూ "టైం అయ్యింది ఇంక. సీ యు టుమారో" అని వెనక్కి చూసి "మీరు వెళ్ళి పెళ్ళి కి రెడీ అవ్వండి ఎం డి గారు" అంది.

తరువాత రోజు పదిగంటలు. కారు స్టీరింగు మీద వేళ్ళతో మెల్లగా తడుతోంది సునంద. పది దాటుటోంది. ఇంకా 'ఎం డి ' గారు రాలేదు. ఇంకో రెండు నిముషాల తరువాత గబ గబా వచ్చారు ఎం డి ఒక బ్యాగు తీసుకొని.

"పోని తొందరగా"

సునంద కదల్లేదు .

"పద, ఏంటి లేటు? భోజనం కూడా చేద్దామనా ? అంత టైం లేదు..పద..పద.."

అయినా కదల్లేదు సునంద. ఇంతలో కారు డోరు తీసి లోపలికి వచ్చాడు రోహిత్. 'ఎం డి ' పక్కనే కూర్చున్నాడు.

"హల్లో, నేను రోహిత్. నీకు తెల్సునకుంటా.." అన్నాడు నవ్వుతూ

'ఎం డి ' గారి మొహం లో అయోమయం . "నేనవరనుకుంటున్నారు? ఎస్ ఆర్ కె ఇండస్ట్ రీస్ ఎం డి ని...మీరెవరు? ముందు కారు దిగండి"

"అందరం దిగుదాం కాని, ఒక ప్రశ్న, నువ్వు ఎం డి అయితే, మరి కారు వెనక వున్నాయన ఎవరు?"

చప్పున వెనక్కి తిరిగి చూశాడు 'ఎం డి '. చాలా మంది పోలీసులు, వాళ్ళతో పాటు ఎం డి ఉన్నారు.

ఎక్కడ లోపం జరిగింది?

"యు ఆర్ విక్కీ? రైట్? నీకు ఇంకో పేరు వుందని విన్నాం. వాట్ ఈస్ ఇట్? ఆ.. అష్టావక్ర. వెరీ గుడ్ నేం. నీకో టాలెంట్ వుందని విన్నాం. నువ్వు ఎనిమిది కండరాలతో మొహాలు మార్చుకోగలవని. అద్భుతమైన విద్య. కాని ఆవిడ లాగా మంచి పనికి ఉపయోగించుకోవచ్చు కదా?" సునంద ని చూపిస్తూ అన్నాడు రోహిత్.

అదిరిపడ్డాడు విక్కీ. చూస్తుండగానే సునంద మొహం మారిపోయింది.

" ప్లీస్ మీట్ సమైరా, మా బెస్ట్ డిటెక్టివ్" అన్నాడు రోహిత్

సమైరా అంది " నేచర్ ఈస్ క్లెవెర్ విక్కీ. ప్రకృతి కి స్త్రీ జాతి అంటే ఇష్టమేమో. మాకు ఎక్కువ రెసిస్టన్స్ వుంటుంది. నాకు తెలుసు, నువ్వు మొహం మార్చుతున్నప్పుడల్లా నొప్పిగా వుంటుందని. అందుకేనేమో, నాకు నొప్పి తగ్గడానికి ఎక్కువ కండరాలు మార్చే వీలుంది. అందుకే నీకంటే నేనే ఇంకా స్పష్టంగా మార్చగలను.."

విక్కీ చూస్తూ మాట్లాడలేక పోయాడు తన మొహమే కనపడేసరికి.

Click here to share your comments on this story